

- starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju noslēgtā līgumā paredzēts noteikums par pastāvoša strīda atrisināšanu, ar kuru šis patērētājs atsakās valsts tiesā izvirzīt prasījumus, kurus viņš būtu varējis izvirzīt šī noteikuma neesamības gadījumā, var tikt kvalificēts par “negodīgu”, it īpaši, ja minētā patērētāja rīcībā nevarēja būt atbilstošas informācijas, kas viņam ļautu saprast no tā izrietošās tiesiskās sekas attiecībā uz viņu;
- noteikums, ar kuru tas pats patērētājs saistībā ar strīdiem nākotnē atsakās no prasībām tiesā, kas pamatotas ar tiesībām, kuras viņam ir saskaņā ar Direktīvu 93/13, nav saistošs patērētājam.

(¹) OV C 381, 22.10.2018.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 9. jūlija spriedums – Čehijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-575/18 P) (¹)

(Apelācija – Eiropas Savienības pašu resursi – Dalībvalstu finansiālā atbildība – Lūgums atbrīvot no pašu resursu nodošanas – Prasība atcelt tiesību aktu – Pieņemamība – Eiropas Komisijas vēstule – Jēdziens “apstrīdams akts” – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Prasība sakarā ar Savienības nepamatotu iedzīvošanos)

(2020/C 287/03)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Čehijas Republika (pārstāvji: O. Serdula, J. Vláčil un M. Smolek)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji M. Owsiany-Hornung un Z. Malúšková, vēlāk Z. Malúšková un J.-P. Keppenne)

Persona, kas iestājusies lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji M. K. Bulterman, C. S. Schillemans, M. L. Noort un M. H. S. Gijzen un J. Langer)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Čehijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Nīderlandes Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

(¹) OV C 408, 12.11.2018.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 9. jūlija spriedums (Cour d’appel de Paris (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Santen SAS/Directeur général de l’Institut national de la propriété industrielle

(Lieta C-673/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Cilvēkiem paredzētas zāles – Papildu aizsardzības sertifikāts zālēm – Regula (EK) Nr. 469/2009 – 3. panta d) punkts – Sertifikāta piešķiršanas nosacījumi – Pirmās tirdzniecības atļaujas saņemšana attiecībā uz produktu kā zālēm – Tirdzniecības atļauja attiecībā uz zināmas aktīvās vielas jaunu terapeitisku pielietojumu)

(2020/C 287/04)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d’appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Santen SAS*

Atbildētājs: *Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 469/2009 (2009. gada 6. maijs) par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm 3. panta d) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tirdzniecības atļauja nevar tikt uzskatīta par pirmo tirdzniecības atļauju šīs tiesību normas izpratnē, ja tā attiecas uz tādas aktīvās vielas vai aktīvo vielu kombinācijas jaunu terapeitisku pielietojumu, attiecībā uz kuru jau tikusi izsniegta tirdzniecības atļauja kādam citam terapeitiskam pielietojumam.

(¹) OV C 25, 21.1.2019.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2020. gada 9. jūlija spriedums (Tribunalul Specializat Mureș (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SC Raiffeisen Bank SA/JB (C-698/18), BRD Groupe Sociétés Générale SA/KC (C-699/18)

(Apvienotās lietas C-698/18 un C-699/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Kredītlīgums, kas attiecas uz personīgu aizdevumu – Pilnībā izpildīts līgums – Līguma noteikumu negodīguma konstatēšana – Prasība atmaksāt summas, kas nepamatoti samaksātas, pamatojoties uz negodīgu noteikumu – Kārtība lietas izskatīšanai tiesā – Vispārējās tiesāšanas kārtībā celta prasība, kurai neiestājas noilgums – Vispārējās tiesāšanas kārtībā celta personīga un mantiska rakstura prasība, kurai iestājas noilgums – Noilguma termiņa sākums – Objektīvs brīdis, kad patērētājs uzzina par negodīga noteikuma esamību)

(2020/C 287/05)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Mureș

Pamatlietas puses

Prasītājas: *SC Raiffeisen Bank SA (C-698/18), BRD Groupe Sociétés Générale SA (C-699/18)*

Atbildētāji: *JB (C-698/18), KC (C-699/18)*

Rezolutīvā daļa

1) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 2. panta b) punkts, 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru prasībai konstatēt starp pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju noslēgtā līgumā ietverta negodīga noteikuma spēkā neesamību nav paredzēts noilgums, savukārt prasībai atzīt šī konstatējuma atjaunojošās sekas ir paredzēts noilguma termiņš, lai gan šis termiņš nav mazāk labvēlīgs kā tas, kas attiecas uz līdzīgām iekšēja rakstura prasībām (līdzvērtības princips), un tas nepadara praktiski neiespējamu vai pārmērīgi grūtu to tiesību īstenošanu, kas piešķirtas Savienības tiesību sistēmā, it īpaši Direktīvā 93/13 (efektivitātes princips).